

regeringen dog, at disse portioner ikke kommer til udbetaling. I stedet foreslås det i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af ferieloven, at der gives en ferieforlængelse med 1 uge og en samtidig forhøjelse af feriegodtgørelsen til 12½ pct. fra 1. september 1979. Dette forslag vil gennem en afdæmpning af udviklingen i det private forbrug yde et selvstændigt bidrag til en gunstig udvikling på betalingsbalancen og samtidig indebære forbedring af beskæftigelsesudviklingen. Herudover foreslås der enkelte forbedringer, særligt til fordel for de lavtlønnede.

Den foreslåede løsning indebærer en begrænsning i indkomstudviklingen hos lønmodtagerne, og regeringen foreslår derfor, at der også for andre indtægtsgruppers vedkommende sikres en lignende tilbageholdenhed, jfr. de samtidig fremsatte forslag til love om begrænsning af avancer og tantiemer m.v.

Det har ved forslagens udarbejdelse været regeringen magtpåliggende, at det foreslåede indgreb i arbejdsmarkedets forhold sker på en sådan måde, at der mindst muligt ændres i det af parterne opbyggede overenskomstsystem.

I overensstemmelse hermed er det fundet rigtigt, at de ved parternes forhandlinger om overenskomstfornyelse opnåede resultater fuldt ud indgår som bestanddele af de overenskomster, som lovforslaget går ud på at forlænge.

Forslaget indeholder herefter følgende hovedpunkter:

1. En 2-årig forlængelse af alle overenskomster, der udløber før 1. april 1980.
2. De 2 midlertidigt suspenderede dyrtidsportioner bortfalder, sammenholdt herved bemærkningen ovenfor om en samtidig ferieforlængelse.
3. Garantibetalingen forhøjes med 1,20 kr. pr. 1. marts 1979 til 32,60 kr.
4. Som modstykke til at ændringer – navnlig om specielle krav – der allerede er aftalt indenfor LO-DA området, respekteres, foreslås det, at der indenfor andre private overenskomstområder for det første overenskomstår bliver mulighed for at aftale ændringer indenfor en beløbsramme af ½ pct. af lønsummen, og at der for det andet overenskomstår yderligere kan aftales forbedringer, navnlig for de lavtlønnede såvel indenfor LO-DA området som på det øvrige private arbejdsmarked indenfor en ramme af henholdsvis 225 mill. kr. og ¾ pct. af lønsummen.

For det offentlige område foreslås til de samme formål en samlet ramme på 1¼ pct., hvoraf

op til 1 pct. kan anvendes fra 1. april 1979, jfr. bemærkningerne til § 5.

5. Endelig foreslås en forbedring af taktreguleringsordningerne, jfr. bemærkningerne til § 6.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Ved lov nr. 230 af 2. juni 1977 suspenderedes dyrtidsreguleringen af arbejdsvederlag, indtil regulering på grund af julipristallet 1979 skulle finde sted, således at der i den mellemliggende periode højest kunne komme 1 dyrtidsportion til udbetaling pr. gang. I alt er der som følge af loven suspenderet 2 dyrtidsportioner (1 i forbindelse med julipristallet 1977 og 1 i forbindelse med januarpristallet 1978) svarende til 6 points stigning i pristallet. Disse 2 portioner vil komme til udbetaling pr. 1. september eller 1. oktober 1979, medmindre der bestemmes andet.

Regeringen foreslår imidlertid, at de 2 portioner ikke kommer til udbetaling, men at der i stedet gives en ferieforlængelse fra 4 til 5 uger med tilsvarende forhøjelse af feriegodtgørelsen fra 10 pct. til 12½ pct. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger.

Forslaget omfatter såvel dyrtidsregulering efter kollektive overenskomster og aftaler m.v. som efter individuelle aftaler og såvel i den offentlige sektor som på det private arbejdsmarked. Ud over egentligt arbejdsvederlag omfatter forslaget også ulempevederlag, overarbejdsbetaling og rådighedstillæg og sådanne ydelser som time- og dagpenge, repræsentationstillæg o. lign., f. eks. til ministre og medlemmer af folketinget.

For så vidt angår tjenestemandspension m.v. henvises til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspensioner.

Til § 2

Til stk. 1

Forslaget omfatter de mellem organisationer m.v. under henholdsvis Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark indgåede overenskomster og går ud på en forlængelse af disse indtil 1. marts 1981.

Forlængelsen af overenskomsterne skal efter forslaget ske, dels med de ændringer, om hvilke der inden lovens ikrafttræden er opnået enighed mellem parterne – det vil først og fremmest sige de ændringer, der er aftalt ved forhandlingerne om de specielle krav – dels med den ændring, at garanti-